

v e r e n i g i n g

O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N

Kon. goedgekeurd d.d. 22 februari 1958 nr. 58 - gevestigd te 's-Gravenhage

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Den Haag

Uitsl. voor verslagen en abbon.: DOVENETELWEG 57^a 2555 TD 's-Gravenhage t.684541
Secretariaat: TALINGLAAN 21 2566 VN 's-Gravenhage t.634101

W E E K B L A D

nadruk verboden

2de jaargang nr.10

26 oktober 1979

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Ons onderwerp van heden dient op deze vierde vrijdag van de maand uit de zaal gesteld te worden. Hebt U een voorkeur?

x Meditatie. Levensvreugde of gezondheid.

- Dus over levensvreugde, transcendente meditatie en gezondheid? Mogelijk kunnen wij dit wel verenigen onder het hoofd

l e v e n s k r a c h t

Want bij alle drie punten is belangrijk, dat de mens een levens of krachtlichaam bezit. Dit zal u bekend zijn. Dit lichaam nu kan onder omstandigheden energie opnemen vanuit verschillende sferen en zo een grote kracht engelijkmatigheid bereiken.

Indien men zo iemand op aarde ziet, zal men stellen, dat deze zeer sterk, evenwichtig, gezond is. Wat niet met de lichaamsbouw samenhangt maar wel degelijk vooral voortkomt uit een innerlijk evenwicht.

Er bestaan op aarde heel wat systemen, waarmede men dit innerlijke evenwicht zou kunnen bereiken. Een van die wegen is de transcendente meditatie.

In alle gevallen gaat het er voornamelijk om een zodanige lichamelijke ontspanning te bereiken, dat men openstaat voor energien die de mens normalerwijze voor een deel van zich afstoot.

Dat dit doel bij de transcendente meditatie gemeenlijk bereikt wordt door het mediteren over een sleutelklank of woord, is daarbij niet zo erg belangrijk. Er zijn 100 methoden, waarmede men het zelfde kan bereiken en de een werkt met een beeld, een voorstelling, een ander

Belangrijk is alleen, dat het mogelijk is, een geestelijke ontspanning te bereiken en een aangepaste lichamelijke toestand. Komt men zover, dan is het eigen leven opeens één geworden met een groter geheel. Hieruit kan men dan zelfs verschillende vormen van kracht ontlenen. Wij sprake daarover reeds eerder uitvoerig.

Van groot belang is, dat na opname deze verschillende krachten binnen

het ik op evenwichtige wijze optreden.

Maar nu komt er iets, wat voor de meeste mensen heel wat moeilijker is: Wanneer je eenmaal die krachten hebt opgenomen, dien je ook verder zoveel mogelijk evenwichtig te blijven.

Innerlijk evenwichtig zijn lijkt gemakkelijk zolang je geheel ontspannen bent en alle storingen uit je besef hebt gebannen. Maar dan komen de dagelijkse zorgen en ergernissen en men verliest zijn gelijkmoedigheid al snel. Er rijden een paar autos tegen elkaar aan, men kan de trein niet halen, iemand bruskeert je en opeens begin je anders adem te halen, je bloed begint te jagen enz. enz. Het zenuwstelsel wordt onder spanningen gebracht, die niet gelijkmatig zijn. En in dat geval zal het niet al te lang duren, voor ook het lichaam onevenwichtig begint te reageren.

Wanneer de verstoring van evenwichtigheid in het lichaam langer aanhoudt bent u ziek. Omgekeerd geldt echter: zelfs wanneer er in het lichaam bepaalde afwijkingen van evenwicht aanwezig zijn, zal een voortdurend innerlijk evenwicht hierop invloed uitoefenen. En dit betekent, dat u met innerlijke evenwichtigheid niet alleen maar innerlijk het een en ander kunt waarmaken, maar dat u ook lichamelijk daarmede een optimale gezondheid zou kunnen bereiken.

Het zal u duidelijk zijn, dat je een blijvende en optimale gezondheid dus niet alleen kunt handhaven door rustig aan te doen. Je hebt er ook geestelijk enige evenwichtigheid en gezondheid voor nodig.

De basis is een innerlijk gebeuren, een besef, een losworden van het stoffelijke vlak in je innerlijk, waardoor je mede bewust kunt gaan leven op een meer geestelijk vlak.

Zeker zul je op deze wijze meer vreugde in het leven hebben en Bovendien zal men de betekenis van de dingen beter beseffen. Hoe je dit bereikt, is alweer van geen belang. Zoals u ziet zijn er op dit gebied heel wat zaken, die niet van intrensiek belang zijn. Wel is van groot belang dat men leert, de ontspannenheid, de uittreding enz. zodanig te bereiken, dat de geestelijke waarden ook in het stoffelijke bewustzijn een toenemend belangrijke rol kunnen spelen.

Wanneer u normaal reageert op aarde, doet u dit op grond van herinneringen aan eigen ervaringen, datgene, wat u van anderen vernomen hebt plus de indrukken en impulsen die niet geheel beseft worden maar reactie reeds mogelijk maken op het ogenblik, dat dezen zintuigelijk uit de omringende wereld worden ontvangen.

Deze zaken vormen uw denken en reactie. Achter dit alles ligt het onderbewustzijn, dat niet geheel voor eigen besef toegankelijk is en in het denken een konditionerende, maar geen feitenbepalende rol speelt.

Ook dit denken plus een zo groot mogelijk deel van de reactie op de eigen wereld zou men zoveel mogelijk tot rust moeten brengen. Bij een geestelijke oefening die goed gelukt stijgt het ik boven dit niveau en zelfs boven het niveau van het onderbewuste soms.

Het besef, het "denken" wordt gelijkgeschakeld door desnoods een zeer eenzijdige concentratie op een enkel punt danwel door een uitschakelen van eigen bewuste denken volgens een van de vele methoden die daarvoor bestaan.

Het onderbewustzijn is dan tijdelijk voor het ik ~~af~~ met de rest van het stoffelijk denken, omdat beiden van bovenaf gezien kunnen worden met al hun onderlinge inwerkingen en zo voor het waarnemende deel van het ik een overzichtelijk geheel zijn geworden.

Steeds wanneer het ik tijdelijk een hoger vlak van besef bereikt zal het alle onderliggende factoren in het eigen bewustzijn als een geheel kunnen beleven.

- Juist dit beleven van delen van het bewustzijn als een geheel maakt het eenvoudiger, de onevenwichtigheden, die erin schuil gaan gemakkelijk te herkennen en, wat meer is, men zal ook vanuit dit overziende besef in de delen van het bewustzijn vaak enige korrektes aan kunnen brengen.

Wij kunnen dus tenminste de kracht, waarmede bepaalde impulsen in het ik op plegen te treden als gevoelsreactie variëren en meer aanpassen aan een voor het geheel passend niveau.

Zo heeft de geest de mogelijkheid, op het geheel van het bewustzijn in de stof invloed uit te oefenen en alleen daarom reeds is het steeds weer bereiken van zo groot mogelijke innerlijke evenwichtigheid van groot belang.

Zien wij echter verder, dan blijkt, dat de geest over meer levenskracht pleegt te beschikken, dan een stoffelijk lichaam. Om het geheel duidelijk te maken zou ik de energie die aan de basis van alle leven ligt, moeten benoemen. Noem haar b.v. wereldeather. Dan kun je zeggen, dat de stof geen werktuig heeft, waardoor deze in dichtere vorm opgenomen kan worden, maar de geest heeft de mogelijkheid wel, deze kracht te verdichten en kan daardoor, wanneer zij eenmaal op haar eigen vlak vrijelijk kan werken, ook haar lichaam behoorlijk snel vullen met deze aether of levensenergie.

Zo bezien is het niet alleen belangrijk, dat je leeft, maar ook wel degelijk, dat je geestelijk bewuster leeft. Want alleen dan beschik je steeds weer over de nodige levenskracht en bezit je het innerlijke evenwicht, waardoor je vreugde om het bestaan niet voortdurend verstoord kan worden.

Op gemerkt zij hierbij, dat het bereiken van een geestelijk bewustzijn lang niet altijd impliceert, dat een dergelijke mate van mentaal bewustzijn bereikt wordt. Ook dit dient men goed te onthouden.

Mijn konklusies i.v.m. de gestelde punten zijn de volgende: leven op zich komt vanuit de oerbron. Elke vorm, waarin deze oerbron zich manifesteert bestaat mede dank zij de krachten, die in deze bron aanwezig zijn.

Naarmate het ik dichter bij de oerbron komt te staan in harmonie zal het de krachten uit die bron bewuster kunnen ontvangen, gebruiken en kunnen richten. Hoe hoger dus het geestelijk bewustzijn dat men bereikt, hoe sterker men ook overal waar men leeft en beleeft de krachten van de oerbron in en vanuit zichzelf zal kunnen gebruiken.

Elk ik heeft zijn eigen sleutels. Die sleutels kunnen op verschillende wijzen worden weergegeven. Soms doet men dit met klanken, soms kiest men voor andere weergaven.

De sleutel van het ik is in feite een middel om dit ego tot de juiste harmonie te brengen. Een juist beeld hiervoor lijkt mij: het is een openen van een poort in het ik, die normalerwijze gesloten is, maar waardoor nu een sterke uitwisseling tussen geest en lichaam mogelijk wordt.

Let wel, niet tussen geest en bewustzijn, maar tussen geestelijk bewustzijn en voertuig - lichaam in dit geval.

Hierdoor kunnen zeer vele harmonische factoren binnen het ik optreden of in stand worden gehouden, die zonder dit niet zouden optreden of al zeer snel na hun ontstaan verstoord zouden worden.

Wij kunnen dus zeggen dat het geestelijk bewustzijn, wanneer het inwerkt op de stof, daarbij de gezondheid, maar ook wel degelijk de stoffelijk ervaren levensvreugde doet toenemen. Daarnaast is het voor de geest mogelijk langs deze weg ook delen van de kennis die normalerwijze in het onderbewustzijn begraven ligt over te brengen naar het waakbewustzijn, zodat zij bewust gebruikt kunnen worden.

Leven is iets waarom wij niet gevraagd hebben. Leven is een noodzaak. Waarom wij ontstaan zijn, weten wij niet. Het kan de oerkracht zelf zijn, die ons bestaan gewild heeft. Een eerste gedachte misschien, die bestaan noodzakelijk maakte.

Hoe het ook zij, wij weten het eenvoudig niet. Maar nu wij leven zullen wij dan ook moeten leven met alle mogelijkheden, die het leven voor ons maar kan bevatten.

Dit impliceert ook, dat wij een zo groot mogelijk deel van de in ons bestaande verschillende bewustzijnsniveaux moeten integreren tot een voor onszelf kenbaar geheel en wel waar en wanneer dit ons maar mogelijk zal zijn.

Of wij dit nu doen middels sleutels, meditatie technieken dan wel gebruik maken van wat men magie of beheersingswegen als het zen noemt, doet verder niet terzake.

Besef steeds weer: de gevolgde methode is alleen voor onszelf belangrijk maar dient dan wel geheel en in alle konsekventies voor ons besef aanvaardbaar te zijn. Het resultaat is het werkelijk belangrijke:

Het leven wordt intenser, kan zelfs zo nodig in duur aanmerkelijk verlengd worden en omvat meer levensvreugde omdat vanuit de geest de nodige levenskrachten juister gedoseerd kunnen worden en evenwichtiger verdeeld worden over het gehele lichaam en de daarbij behorende lagere geestelijke voertuigen.

Waarna ik kan volstaan met een eindkonklusie naar ik meen: Wanneer u zich bezig houdt met het leven zult u zich heel wat vragen stellen en heel wat theorieën opwerpen, die toch niet werkelijk door u bezien laat staan op waarde beoordeeld kunnen worden. Volsta daarom met de konstatering, dat het leven er nu eenmaal is.

Beoordeel vervolgens dit leven liever niet, maar gebruik al uw energien om de kwaliteit van dit leven in en rond u te verbeteren. Dit kunt u doen, door uw evenwicht zo goed mogelijk te bewaren, uw innerlijk evenwicht zo goed mogelijk te vinden en alle onoverlegde reacties zoveel mogelijk te voorkomen.

Train daarom uw lichaam zo mogelijk er op, niet onbeheerst te reageren. Wanneer u dit kunt bereiken bent u zeker geestelijk en stoffelijk zover gekomen, dat het leven voor u niet meer een probleem is, maar een middel om uzelf te vinden en bovendien een voortdurende bron van vreugde.

Het einddoel van alles is zover ik dit kan nagaan, het vinden van ons eigen ik en alle waarheid die daarin ligt. Zolang wij daarmee op een evenwichtige wijze bezig zijn, zijn wij gezond, zullen wij onszelf zeer snel kunnen herstellen van eventuele krachtsinspanningen en zullen wij zelfs indien van buitenaf lichamelijk gebreken of kwalen veroorzaakt worden, dezen slechts aanvaarden om je daardoor snel te genezen.

Ten laatste: wij zullen zelfs ernstige kwalen kunnen beheersen en daardoor de mogelijkheid vinden, zowel lichamelijk als anderszins alle ervaringen op te doen die voor ons belangrijk zijn en gelijktijdig een bewustzijn en kracht vergaren, waardoor het leven in toenemende mate aanvaardbaar voor ons wordt en blijft.

Waarmede ik meen, hierover voldoende gezegd te hebben. Indien u wilt kunt u vragen stellen. Daar niemand reageert kunnen wij overgaan tot het volgende onderwerp. Ik heb trouwens heel wat dingen gezegd, die thuis behoren in de leer van de transcendente meditatie, gelijktijdig enige samenhangen aangetoond tussen leven, levensvreugde en gezondheid. Toch zoudt u dit alles in meer uitgebreide vorm reeds in eerdere lezingen kunnen antreffen. Daarom graag het volgende onderwerp.

Wie dit voor de t.v. doet bereikt versuffing plus een zodanige konditionering dat hij zelfs dingen koopt die hij niet nodig heeft en daarvoor desnoods de dingen die hij wel nodig heeft enige tijd laat staan.

Maar zonder gekheid nu. Kijken is "zien". En dit betekent een deel hebben aan de wereld. Luister betekent horen en is aan andere wijze om het zelfde te bereiken.

In beide begrippen gaat het om twee afzonderlijke reeksen van trillingen, zeer snelle en in verhouding nogal trage, die je in staat stellen middels je zintuigen een beeld te vormen van je wereld.

Wanneer u naar uw wereld kijkt, moet u eens proberen, alles meer bewust te zien. Wanneer je n.l. alles bewust gaat zien, zal je wereldbeeld zich enigszins wijzigen.

De grote moeilijkheid is wel, dat de meeste mensen die kijken dit in feite alleen maar doen om te zien, wat zij reeds kennen of waarvan zij menen te weten, dat het er moet zijn.

Wanneer je echter het vermogen tot zien wilt gebruiken om beter te weten wat je wereld is en bewuster te worden, dan moet je ook het niet vermoede zien, moet je ook kijken naar zaken, die ingelijk minder interessant schijnen te worden.

Luisteren en kijken naar dingen, waarmede je in feite niet veel te maken hebt en waarop je ook niet gerekend had zijn een middel, om heel wat meer van je wereld te begrijpen en geven je bovendien ervaringen, waardoor je later gemakkelijker en sneller zult kunnen reageren wanneer vergelijkbare zaken opeens in uw eigen leven een rol gaan spelen.

Indien u uw waarnemingsvermogens wat wilt oefenen, is het volgende een mogelijke weg: Ga eenvoudig bij een verkeerslicht staan. Stel u zo op, dat u daar enige tijd zonder steeds gestoord te worden e.d. kunt blijven staan. Kijk vervolgens naar de gezichten van al degenen, die in de gemotoriseerde voertuigen het rode licht zitten te verwensen.

Kijk, hoe verschillende de mensen er bij zitten. De een schijnt wel in een dagdroom te vallen, een ander raakt in konversatie, een derde maakt even iets in orde enz.

Vraag u af, wat het betekent. Heeft de dromer misschien dozen e.d. achter in de wagen liggen? Wat is het type? Kan het een verkoper zijn, die zijn praatje even repeteert, waarmede hij zo dadelijk een tot nu toe wat weerspannige winkelier denkt te overdonderen?

Hebben die twee mensen, die met sippe gezichten zitten te zwijgen mogelijk ruzie? Vraag u dergelijke dingen eens af. U zult in het begin met verbazing ontdekken, dat er per 10 minuten bij u minstens 60 vragen rijzen, waarbij u zelfs rond 180 mogelijke antwoorden kunt vinden.

Doe dit meerdere malen op verschillende ogenblikken en plaatsen en alleen reeds hierdoor gaat u begrijpen, dat uw wereld er toch nog anders uitziet en andere mogelijkheden schijnt te behelzen dan u altijd had gedacht.

Kijk vervolgens naar al die kleinigheden, waaraan u reeds zo gewend bent, dat u er niet meer op let. Zie wat er feitelijk alzo om u heen bestaat en besef de betekenis daarvan weer.

Met horen is het al precies het zelfde. Begin met amusante zaken. Persoonlijk vindt ik die mensen, die wanneer een spreker iets betoogt altijd weer in debat willen gaan vaak zeer amusant.

Vooraf in de politiek blijken het vaak ook nog jonge mensen te zijn, die mogelijk beter eerst in het bad en eerst daarna in debat

kunnen gaan.

Er zijn er van allerlei soort. Maar wanneer die mensen interrumperende uitbarsten in allerhande beweringen, luister goed. Steeds weer blijkt dat zij slechts enkele woorden gebruiken, die werkelijk slaan op het voorgaande. De rest is een naar vorenbrengen van hun eigen denkbeeld. Komt hierop een antwoord, dan is het de moeite waard eens extra op te letten:

De spreker probeert waarschijnlijk degene, die interrumpeert stil te krijgen. Hij probeert dus begrip te tonen voor iets, waar hij mogelijk niets vanaf weet. Wat op zich een interessant iets is. Maar let dan bijzonder goed op en luister: degene, die dit antwoord krijgt reageert niet op hetgeen de spreker zegt, maar dramt door op zijn eigen gedachten.

Hij luistert dus niet werkelijk naar de ander en kan zich aan een werkelijke uitwisseling van denkbeelden niet aanpassen. Zo iemand is in feite oostindisch doof voor alles wat niet met zijn eigen denkbeelden of ideologie strookt.

Interessant is ook eens na te gaan, hoe de mensen onder omstandigheden hun werkelijke gevoelens proberen te verbergen achter niet geheel geslaagde formuleringen, zoals b.v. "Manne, me hebben der hard voor gevochte. Nou zegt ik alleen nog maar: we hebbe het dan wel niet gehaald, maar we zijne niet geslage. Wij gane met opgeheven hoofde de poort door."

Luister ook eens open naar dergelijke woorden. Zij zeggen iets. Dat zo iemand taalfouten maakt is niet zo belangrijk. Dat komt nog in de beste kringen voor. Het meest opvallende is wel, dat de spreker aanvoelt, maar niet toe wil en kan geven, dat hij de zaken verkeerd heeft aangepakt. De man probeert een trots te handhaven, die er in feite niet meer is. Zoals het duidelijk is, dat achter die woorden een verbetenheid schuilgaat, die heel wat anders is dan je gezien de woorden en de mogelijk gesloten overeenkomst mogelijk zoudt veronderstellen.

Luister naar die dingen en je leert heel veel over je medemensen. Luister ook, wanneer u van het langzaam maar zeker tot een luxe wordende openbare vervoer gebruik maakt, naar hetgeen elders in uw kompartiment wordt besproken.

Brokstukken van gesprekken vormen langzaam maar zeker een soort mozaïk van menselijkheid. Alles schijnt de revue te moeten passeren. Het geheel wordt een sketch, een soort toneelspel, dat de werkelijkheid opvoert over zichzelf.

En wanneer het werkelijk geheel stil rond u is, luister dan toch eens. Luister naar de nacht, luister naar jezelf. Laat alle beelden in je opkomen, draai door met alles, wat je in gesprekken gezegd had moeten hebben, maar waar je niet op het ogenblik niet op kon komen.

Laat die zelfbespiegelingen maar op je af komen, grijp niet in, maar luister naar de wereld en luister naar jezelf. Kijk ook waar je kunt naar de wereld en kijk ook eens naar jezelf.

Wanneer je dit geregeld doet, ga je op de duur anders naar de wereld kijken, je verstaat beter wat je hoort, begrijpt beter wat je ziet en bovenal besef je beter, hoe en wat jezelf bent. En dat is belangrijk.

Ik zou u vele voorbeelden kunnen geven, van de schijnbaar zo gewichtige praatjes, die er verkocht worden. Ik kan u vele voorbeelden geven van plichtmatig schijnbaar optimisme of een doelbewust gebracht pessimisme, dat als een soort tarsö werk wordt ingekerfd in de werkelijkheid om de mensen er van te weerhouden, te veel te vergen.

Kijk naar de wereld en leer haar begrijpen.

En wanneer iemand van een politieke partij verklaart met een uitslag blij te zijn, probeer het achterliggende te ontdekken. Ook voor u komt de tijd weer, dat u dergelijke dingen in overvloed kunt horen en tot die tijd zijn er buitenlandse verklaringen genoeg te horen.

Dat gaat dan ongeveer " dat wij 2% verloren hebben moet ik toegeven. Maar rekening houdende met alles, wat er de laatste tijd gebeurd is en rekening houdende met de slechte conjunctuur in deze tijd, waarin wij regeringsverantwoording dragen is het in feite een groot blijk van goedkeuring en vertrouwen, dat wij slechts 2% en slechts een zetel hebben verloren. Het is een bewijs van de kiezers, die ondanks alles nog steeds vertrouwen in ons tonen, dat wij op de ingeslagen weg dienen voort te gaan .... etc."

Zo iemand zegt in feite: ik ben niet erg gelukkig met de uitslag, maar kan toch niet toegeven, dat wij verloren hebben, dat het ons minder goed gaat dan wij gehoopt en verwacht hadden. Want indien ik toegeef, dat het een tegenslag is, zijn er mogelijk een volgende maal nog meer mensen die ons in de steek laten.

In feite probeert de man met krampachtige woorden de suggestie aan zijn getrouwen te geven, dat het morgen weer beter zal gaan. Zo-als anderen proberen hun falen om te buigen in een slagen met woorden als:

"Het is duidelijk, dat de huidige conjunctuur het ons erg moeilijk maakt. Maar wanneer wij allen te samen een offer willen brengen - en daar mag je toch naar ik meen wel op rekenen - zullen wij ons gestelde doel ongetwijfeld alsnog eens kunnen bereiken.

Zeker, wij hebben gezegd, dat wij het aantal werkelozen zouden verminderen. Maar daartoe hadden wij dan ook de medewerking moeten hebben van de bevolking, de vakbonden. Zonder een stapje terug kan zoiets niet verwezenlijkt worden. En zelfs dan blijft gelden, dat de wereldconjunctuur zijn invloed behoudtop de werkgelegenheid in ons land."

Luister naar zo iemand en vraag u af, wat hij werkelijk zegt. Dan ontdekt u dat hij in feite beweert: Ik had het mij ook anders voorgesteld. Ik kan niet beter, maar ik doe mijn best. Dus blijf in 's hemels naam maar op mij vertrouwen. Misschien kunnen wij er toch nog iets van maken. Maar houdt er wel rekening mee, dat, wanneer ik er iets van moet proberen te maken, jullie daarvoor zwaar zullen moeten betalen.

Het leven wordt interessanter, maar ook doorzichtiger, wanneer je leert op deze wijze te luisteren naar hetgeen de mensen zeggen. Zo vindt ik het altijd ook interessant, dominees aan het werk te horen. Niet, dat ik iets tegen dominees heb.

Er zijn tegenwoordig heel wat dominees, die kennelijk al in het volle leven staan. Maar helaas zijn er ook nog heel wat, die uit een geestelijke apotheek schijnen te komen en de zalfpot nog in de keel hebben.

Interessant is de wijze, waarop zij het christendom benaderen. Soms lijkt het dan iets op het volgende: " de Here Here is met ons. De Here Here staat achter zijn heerscharen. De Here Here is een heer. En wij, wij willen met de Here Here heer zijn en daarom zeg ik u namens de Here Here: weest heer in het verkeer."

Zeker, dat is een parodie. Maar is hetgeen van menige kansel verkondigd wordt niet even onzinnig, wanneer je goed luistert? Maar al te vaak is een opsomming van veronderstellingen, leerstellingen en illusies samengevlochten tot een overtuiging, die de spreker zelf niet eens volledig bezit.

Luister en zie. Kijk naar de mensen, luister naar de mensen. Kijk naar het gezicht van een mens die bereid is om anderen te woord te staan maar natuurlijk niet zonder meer opening van zaken wenst te geven.

Luister naar de vaak bijna onnavolgbare wijze, waarop men beheerst een ander vertelt, dat men al het noodzakelijke heeft gedaan, maar gelijktijdig wei ert te vertellen, wat dat dan wel was.

Let op de wijze van bewegen, spreken, de gelaatstrekken van de mensen en opeens zie je iets op de achtergrond. Dan zie je iets van het werkelijke karakter, de aard, de problemen, maar ook de schuld van dergelijke mensen duidelijk voor je. Ik wil geen namen noemen maar geef slechts een enkel algemeen geldend voorbeeld: Menten. Trekken, die u opeens ook aantreft in het optreden en bewegen van een directeur van een reeks charitatieve instellingen, die voelt dat men verantwoording van hem eist.

Maar let wel, dergelijke eigenaardigheden vallen de opmerkelijke beschouwer en luisteraar dan ook opeens op in sommige politici van goeden naam en bij vromen, die de goegemeente komen bepreken.

Kijk en luister. Kom niet meteen tot een oordeel, maar laat de opgedane indrukken in u doorwerken. Luister vooral ook naar hetgeen zo iemand werkelijk zegt en laat u niet overdonderen door de cadans van de woorden op de stortvloed van vreemde woorden, die over u wordt uitgestort.

Opeens zult u weten, wat voor een mens het is, die daar gaat, spreekt, handelt. U zult weten, wat u van zo iemand kunt denken en u zult, wat nog belangrijker is, weten, wat u van iemand werkelijk kunt verwachten.

Bovendien zult u al snel beseffen, wat een mens met zijn woorden wil verbergen en welke denkbeelden hij in feite op de voorgrond wenst te schuiven.

Kijk en luister en zie wat meer van de werkelijkheid. U hebt trouwens geluk. Bij u is het mogelijk zoals overal te horen en te zien, maar u leeft nog niet in een land, waar zwijgen verder noodzakelijk is. Er zijn heel wat landen, waarin men u horen en zien wel niet verbiedt maar u dwingt, over alles wat u zo beseft, verder te zwijgen.

en mens, die zijn eigen werkelijkheid zo leert kennen en steeds meer de achtergronden beseft, een mens, die niet alleen met blindkleppen voor kijkt naar wat hij wil of geacht wordt te zien, maar het geheel voortdurend in zich opneemt, heeft meer mogelijkheden.

Leer je alle details registreren, tot de olieachtige glans die de regen op het wegdek tovert, de val van het licht, de houding van de mensen, die je voorbij gaan en zelfs de wijze, waarop zij hun voeten neerzetten, dan leer je ook andere dingen steeds beter zien.

Want het is niet zo, dat horen en zien alleen maar zintuigelijke functies zijn. Zij zijn in zoverre zintuigelijk, dat de overheersende impulsen die uw klanherinnerings en beeldherinneringscentrum bereiken van ogen en oren plegen te komen.

Wanneer u kijkt vergelijkt u, wanneer u luistert vergelijkt u. Is men hierop steeds gespitst, dan wil dit zeggen dat andere indrukken die ontstaan, indrukken die mogelijk belangrijker zijn dan de stoffelijke maar niet zo sterk en oppervlakkig kenbaar zijn, in het bewustzijn steeds meer mee gaan spelen.

Zeker, dan denkt u mogelijk, dat u iets ziet. U denkt een vreemde schim te zien, die wegvipt langs de zijkant van uw blikveld en wanneer u dan probeert, er rechtstreeks naar te kijken, is er niets.

U hoort opeens een fluistering, een zindering, een klank, die bij het stoffelijke geheel niet past. Het is soms net, of er opeens een stoorzender in de buurt zit. Maar wanneer je je er op probeert te concentreren, hoor je niets meer.

Dat komt, omdat u te zintuigelijk reageert. Kijk niet er heen, luister er niet gespijt naar. Laat het eenvoudig op je inwerken. Dan wordt het duidelijker, al blijkt nu de waarneming eerder in jou te liggen

Op deze wijze kan een mens leren, meer te zien en meer te horen dan er zuiver stoffelijk aanwezig is. En dank zij deze wijze van waarnemen kun je al snel zien of een mens ziek is dan wel gezond, dank zij het waarnemen van een uitstraling die je visueel niet eens zou kunnen omvatten laat staan omschrijven naar werkelijkheid.

De hoort soms een gebeuren zich aankondigen, een stem spreekt schijnbaar over zaken, die nog geen feit zijn, maar kennelijk in al het voorgaande reeds dermate zijn vastgelegd, dat zij onontkooftbaar schijnen te zijn. Je vangt gedachten op, die nog niet uitgesproken zijn en "hoort" ze als woorden.

Zo kun je weten, wat er gaat gebeuren. En mogelijk brengt je het nog verder en leer je je horen en zien dermate uit te breiden, dat ook de meer geestelijke werelden binnen je waarnemingsbereik komen.

Het is een feit, dat zowel het klankherinneringscentrum in de hersenen als het beeldherinneringscentrum gestimuleerd kunnen worden door andere dan zintuigelijke impulsen.

Of dit waar is? U kunt soms uw ogen dichtdoen en opeens een landschap of een persoon blijven zien, die u reeds schijnbaar zintuigelijk had waargenomen, maar dan als geïmposeerd op de werkelijkheid.

Op deze wijze zijn kontakten mogelijk met mensen van uw eigen wereld, wezens van een andere wereld of sfeer. En indien u dezen niet wenst te aanvaarden, zo behoeft u alleen maar uw belangstelling op iets geheel anders te richten en de waarnemingen verdwijnen.

Last behoeft je er dus niet van te hebben. Maar op het ogenblik dat u zich zo wijd mogelijk openstelt, blijken er dan allerhande waarden van zowel de sferen als de menselijke wereld tot u door te dringen, die u zonder dit nooit had waargenomen.

Al deze dingen te samen verschaffen u dan een beeld van de werkelijkheid dat veel juister, kompakter en sprekender is dan alles, wat u middels de normale wijze van kijken en luisteren ooit kunt verkrijgen.

Het is belangrijk, dat je je steeds zoveel mogelijk van alle waarnemingen bewust bent. Er zijn mensen, die de gehele dag muziek hebben aanstaan. Maar vraag je hen, wat zij in feite hebben gehoord, dan komen zij gemeenlijk niet verder dan een vaag "het was wel aardig". Blijf je vragen, wat zij dan wel voor stukken gehoord hebben, dan zeggen zij maar iets. Zij zeggen b.v. iets gehoord te hebben van de Beatles, terwijl het stuk in kwestie feitelijk de Träumerei van Schumann was of iets dergelijks.

U hoort zoveel, maar u hoort er in feite vaak aan voorbij. Mogelijk zou het beter zijn minder geluidscoullissen rond u op te richten en eens wat meer bewust en gericht te luisteren naar de dingen, die voor u werkelijk van betekenis kunnen zijn.

Wees niet bang, uw lawaaibox eens af te zetten, zelfs wanneer dit betekenen zal dat u nu opeens de ruzie van de burens kunt horen en het gedaver hoort van het verkeer dat voorbij raast of het wanhopig janken van een hond die vindt dat het de hoogste tijd is dat er eens iemand thuis komt nu hij alle voorhanden zijnde kranten al heeft verscheurd.

Het draagt er toe bij, dat u niet meer alleen een beeld hebt van uw eigen kleine wereldje maar meer begrijpt, wat er zich rond u afspeelt. En wanneer u zich daaraan dan niet ergert maar wel bewust combineert kunt u vermoeden, welke problemen er in die omgeving op kunnen treden. Wat u kan helpen te beseffen, hoe u zelf allerhande zaken wat beter dan voorheen kunt doen.

Horen en zien zijn voor de mens middelen ter orientatie, zeker. Maar zij houden meer in dan alleen maar het vaststellen van je richting of het overdragen van gegevens en kennis tussen mensen.

Het zijn tevens de hulpmiddelen, waardoor wij onszelf juister en beter kunnen leren bepalen temidden van de wereld, die voor ons nog de onze is en al, wat daarmee verbonden is. Kommentaar?

Niets? Ik had gedacht tenminste tegen die namaak preek van die namaak dominee enig bezwaar te krijgen. Wees in de naam van de Heer heer in het verkeer leek mij voor enkelen nogal aanstotelijk, ofschoon er werkelijk een dominee is geweest, die iets dergelijks eens van de kansel heeft verkondigd.

Een ander sprak: Een christen dient zijn naasten lief te hebben. Dat betekent ook, dat wij hen niet ondersteboven mogen rijden is het verkeer, zelfs wanneer zij daartoe aanleiding geven." Dit was een man die mij trof door zijn wel zeer moderne, maar doeltreffende opvatting omtrent het christendom.

Er rest ons dan nog tijd voor een enkel klein onderwerp of een vraag.

x Kunt u iets zeggen over mogelijke contacten tussen andere werelden en het waakbewustzijn?

- Ik dacht, daarover reeds heel wat gezegd te hebben. Is er nog een ander onderwerp?

x
l e v e n e n f u n k t i e v a n n a t u u r g e e s t e n
- - - - -

- Elementalen zijn levensvormen, die bestaan uit zuivere energie maar zich met die energie plegen te binden aan een van de oude elementen. Vandaar ook de naam elementalen.

Men spreekt in dit verband van aard, water en luchtgeesten en vuurgeesten. Een dergelijke geest is opgenomen in het gebeuren, dat stoffelijk in het element plaats vindt en kan daarop in zijn omgeving enigermate invloed uitoefenen.

Voorbeeld: een luchtgeest kan besluiten een wolk te doen ontladen boven bloemen, die water nodig hebben, ofschoon zonder zijn ingrijpen de regen eerst enkele kilometers verder gevallen zou zijn.

Veel meer kan een dergelijke geest niet doen. De berg geest is gebonden met de aarde. Wanneer er in de aarde nabij zijn plaats een fout in de aardkorst is, kan hij mogelijk die spanning iets verhogen of iets doen afnemen. Meer niet.

Verder dient men te beseffen, dat een elementaal zover het de materie betreft is gebonden aan het besef, dat het door hem bewoonde element mogelijk maakt. Al het andere zegt hem niet veel.

Er zijn soms echter wel geestelijke mogelijkheden. Een luchtgeest behoort tot de hoogste klassen van de op aarde voorkomende elementalen. Hij is opgenomen in de bewegingen van de lucht. Ook is het soms mogelijk, dat een dergelijke geest b.v. getroffen wordt door de geestelijke uitstralingen op aarde, die hem al dan niet passen.

Onder omstandigheden kan een dergelijke elementaal dan op gaan treden als een soort stofzuiger, die veel van de voor hem onaanvaardbare uitstralingen opneemt en neutraliseert.

Hoe elementalen ontstaan? De elementaal is een ziel, die gemeenlijk nog in een beginstadium van ontwikkeling t.a.v. de stof verkeert en daarbij dus ofwel een voorgaande reeks stoffelijke levens heeft gekend die tot zelfontkenning hebben geleid danwel komt uit de ruimte. Dan is het een ziel, die wel uit de oerexplosie is voortgekomen, maar zich tot dan toe niet aan vastere materievormen heeft weten te binden en mogelijk een lange tijd b.v. in ijle stofwolken in de ruimte heeft geleefd. Een gebrek aan mogelijkheden beweegt die ziel er dan toe, de dichtere en daardoor meer ervaringen biedende materie van een planeet, i.c. de aarde, te benaderen.

Zijn bestaan is niet zielloos, zoals men wel beweert, althans in die zin dat er in hem geen levende kracht of binding met het eeuwige leven bestaat.

Wel kan worden gezegd, dat het gemiddelde besef iets lager ligt dan dat, wat wij voor de mens normaal noemen. De geheugenfunctie van de meeste elementalen is n.l. geringer dan die van de mens.

Wanneer wij kleine elementalen en natuurgeesten vinden, kunnen wij hen vaak bewegen, om een menselijk denkbeeld te volgen. Zij kunnen gemeenlijk maar één ding gelijk leren en doen.

Een uitzondering zijn de lucht-elementalen. Ofschoon het zelfs in de magie als een zware taak wordt beschouwd, een dergelijke zoon van Ariel aan te trekken, zou het mogelijk zijn, een dergelijke elementaal er toe te brengen reeksen van 7 á 8 handelingen te leren en uit te voeren volgens wens.

Hierbij geldt dan wel, dat deze handelingen altijd in dezelfde volgorde dienen te geschieden, want bij een veranderen van die volgorde wordt het weer noodzakelijk, elk bevel afzonderlijk te geven en zelfs dan zijn fouten niet uit te sluiten.

Met dit alles hoop ik duidelijk te maken, dat het denken en geheugen van dergelijke entiteiten zeker niet met die van een mens te vergelijken zijn.

Aan de andere kant kennen deze wezens niet de sterke begrenzing van het bewustzijn tot het eigenlijke ego, zoals die bij de mensen pleegt te bestaan. Zij nemen op grote afstanden nog waar en kunnen daar dan ook handelen, of het gebeuren direct betrokken zou zijn bij het eigen ik.

Een luchtgeest zal gemiddeld gevoelig zijn en kunnen reageren tot op afstanden van rond 500 zeemijlen. En een cirkel van 1000 zeemijlen is werkelijk een heel groot gebied. Alles wat binnen deze cirkel in de lucht - het eigen element dus - gebeurt, wordt door de luchtgeest onmiddellijk ervaren terwijl hij daarop ook onmiddellijk kan reageren en wel zondig op de plaats waar de indruk ontstond.

Een aardgeest kent een kleiner gebied. Zijn gemiddelde bereik is rond 1500 m. Binnen een cirkel van 3 km. kan deze dus waarnemen en, zij het beperkter dan de luchtgeest, ter plaatse onmiddellijk reageren.

De watergeest is enerzijds flexibeler, maar werkt meestal met een in een enkele richting gekoncentreerde waarneming - vergelijk met de taststraal van sonar.

Hierbij neemt hij scherp waar langs de lijn van gerichtheid, terwijl alle andere impressies, zelfs die in de onmiddellijke nabijheid van zijn krachtlichaam, afgedempt worden. Hierdoor kan gericht waargenomen worden tot op rond 500 m. terwijl bij niet gerichte waarneming de gevoeligheid en mogelijkheid niet veel verder gaan dan 700 m.

Waaruit u wel duidelijk wordt, dat het hier gaat om een heel andere wijze van leven en beleven dan een mens kent. Wat de betekenis van de elementalen is voor de mensen en de wereld?

Zij bezielen de zaak en als zodanig zijn zij mede aansprakelijk voor allerhande processen in hun element waarbij levenskracht te pas komt.

Juist deze levenskracht, waarover elementalen een grotere beheersing kennen dan de doorsnee mens, kan voor mensen, dieren en planten van groot belang zijn. De elementalen kunnen, wat als een evolutie wordt beschouwd, zich hechten aan een bepaalde plant of planten soort, aan bepaalde dieren of diersoorten en soms zelfs aan enkele bepaalde mensen.

Dit maakt begrijpelijk, waarom de oude boeren wel spraken van

natuurgeesten, die door hun aanwezigheid rijkdom en armoede konden brengen. Wanneer u zich voorstelt, wat extra levenskracht of te weinig levenskracht voor een gewas kan betekenen, zal u duidelijk zijn dat dit gezegde niet zo dwaas is.

Van aardgeesten wordt verteld, dat zij menselijke werkzaamheden tot op zekere hoogte kunnen imiteren. Maar de kabouters, die alle schoenen maakten voor een schoenlapper blijven een sprookje: voor elke handeling, dus het spijden van leer, het voegen, naaien, spijkeren van leer enz. zou steeds een afzonderlijke "kabouter" moeten zijn en dit veronderstelt een veelheid, die binnen een bepaald gebied zelden aanwezig zal zijn. Geheel ondenkbaar is zoiets natuurlijk niet.

Helaas worden de vrije elementalen vaak verward met deze natuurgeesten, die echter niet meer in zo grote getale op aarde voorkomen omdat de aanwezigheid van de mens over het algemeen door hen als te storend wordt ervaren, daar zij dan een veelheid van indrukken moeten beoordelen die boven hun feitelijk vermogen ligt.

Elfen b.v. zijn geen elementalen meer, maar zijn natuurgeesten geworden. Deze elfen zijn overigens gemeenlijk zeer sterk gebonden aan de levensprocessen van bepaalde planten.

Ook kent men de watergeesten, die men undines, nereiden e.d. pleegt te noemen. Zij zijn echter geen elementalen meer, maar entiteiten die sterk gebonden zijn aan levensvormen en bovendien altijd voor hun ervaringen de wisselwerking tussen land en water zoeken.

Van de nereiden b.v. kan men zeggen, dat zij niet in de volle oceaan voor plegen te komen, maar wel optreden in de buurt van branding, mits het water voldoende levensvormen bevat.

Undines komen niet midden in een meer voor, maar leven gemeenlijk daar waar een rivier een meer bereikt of bij de bron van een stroom. Hun ervaringsmogelijkheden zijn sterk bepaald door hun omgeving en hun mogelijkheid tot ingrijpen is veel kleiner dan van een normale elementaal. Ik beschouw hen daarom niet als elementalen in de volle zin des woords, al weet ik, dat mensen hen vaak daaronder rangschikken.

Soms gaat de verdere ontwikkeling van dergelijke natuurgeesten dermate ver, dat zij in een zeer bepaalde plant, als b.v. een boom leven. De boom is dan a.h.w. bezielde en kan reageren op alles, wat er in de omgeving gebeurt, heeft invloed op het gedrag van dieren, die in de boom wonen, jagen e.d. Een goed voorbeeld van hetgeen daarbij zich alsof kan spelen vindt u in de verhalen over heilige bomen als b.v. de waringin.

Let wel: er is geen vaste gedragsnorm, zodat deze van plant tot plant kan verschillen. Maar er is altijd een bewustzijn, dat aan de plant gebonden is en van daaruit ageert.

Ook aardgeesten kunnen in zekere mate evolueren en geven dan hun vrijheid van bewegen door hun element op om zich aan een bepaalde plaats te hechten en alles, wat daar gebeurt met bijzondere aandacht te volgen. Zij worden o.m. tot berggeesten.

Nog iets anders valt hierbij op: de echte elementalen kunnen zich alleen kenbaar maken als een werking van het element, waartoe zij behoren. Natuurgeesten kunnen de vormen uit hun omgeving imiteren en nemen indien zij zich manifesteren gemeenlijk dezelfde vorm aan als iets wat hen zeer treft.

Natuurgeesten kunnen zich daarbij alleen manifesteren in het gebied, dat behoort tot hun "woonplaats". Zij beschikken echter over zoveel levenskracht, dat zij een astrale vorm kunnen verdichten tot deze zelfs voor een mens waarneembaar zal zijn - ofschoon zij dit maar zeer zelden schijnen te wensen.

Wanneer u te maken zouwt krijgen met elementalen zo wil ik u

hen zoveel mogelijk gerust te laten. Vragen zij uw aandacht, wees dan uitermate voorzichtig, want de kans, dat u hun grillen zoudt kunnen ontdekken is gering.

Natuurgeesten dient u voorzichtig en welwillend te benaderen. Neem er de tijd voor en houdt rekening met hun uitingen, die in de vorm van een eventuele manifestatie of een vaste gedragsnorm kenbaar worden.

Natuurgeesten zijn over het algemeen welwillend gestemd, zolang men hun veronderstelde rechten respecteert. Zou men bewust of onbewust tegen deze "rechten" ingaan, dan wordt de natuurgeest onmiddellijk iuw vijand. En daar hij in zijn omgeving een deel van de natuur beheerst zult u op de plaatsen, waar een dergelijke geest macht uitoefent niet veel geluk meer kunnen vinden.

Is dit voldoende?

x Zijn er elementalen die ook zonder dat de mens dit weet invloed uitkunnen oefenen?

- Elementalen kunnen dit niet zo sterk, daar hun invloed altijd algemeen zal zijn en gebonden blijft aan hun eigen element. Ook hier moet echter verschil gemaakt worden tussen de werkelijke elementalen en de natuurgeesten.

De natuurgeest reageert op uw optreden onverschillig of u weet dat die geest er is, deze mogelijk ziet of niets van zijn bestaan af weet. Want al beseft u niet, dat die natuurgeest er is, voor deze bent u een invloed in zijn gevoeligheids en machtsgebied, iets wat hij ongeveer ervaart als een soort lichaam. Daarom zal de natuurgeest altijd op het optreden van de mens reageren.

Overigens kan ik hieraan nog toevoegen dat een natuurgeest die zich aan een mens toont die gemeenlijk zal doen in een vorm, die geheel of ten dele aan die van de mens in kwestie is ontleend. Het wonderlijke is dat een natuurgeest, die een mensachtige gedaante heeft aangenomen hierdoor meer begrip schijnt te krijgen voor de mens. Hij is in dergelijke gevallen tenminste vaak eerder bereid, menselijke lompheden te vergeven.

Voldoende?

x Kun je zeggen, dat dergelijke geesten niet of slechts tendele geïncarneerd zijn?

- U zoudt moeten zeggen, dat ook dergelijke geesten geïncarneerd zijn, maar in een geheel ander levensbereik en met een geheel andere belevingsinhoud dan die van de mens. U kunt er aan toevoegen, dat het daardoor niet bepaald waarschijnlijk is, dat dergelijke geesten tot een binding met de menselijke - geestelijke - evolutiecyclus zullen komen.

Bepaalde zaken, die voor de mens erg belangrijk zijn, zoals liefde, haat, angst en dergelijke zaken voor hen in feite niet bestaan dan ten hoogste als een zeer tijdelijke opwelling, die snel weer vergeten wordt en eigen besef praktisch niet beïnvloedt.

De natuurgeest valt niet aan uit angst of haat, maar omdat hij zijn eigen persoon niet meer als ongestoord geheel kan ervaren. Hij zal mogelijk mensen en dieren helpen, maar doet dit gemeenlijk niet uit liefde, doch omdat hetgeen hij doet voor zijn gevoel een deel vormt van zijn eigen welzijn. Je zoudt kunnen zeggen dat elke natuurgeest vanuit een menselijk standpunt een doorgewinterde egoïst is met een zeer kort geheugen.

Op het ogenblik, dat een natuurgeest echter een meer langdurige binding met b.v. een mens en daardoor een gevoelswereld ontwikkelt die buiten zijn eigen ik treedt - de zeemeermin van Andersen b.v. - kan op dat ogenblik een menselijke ziel krijgen. De gevoelens maken de entiteit dan los van de eigen lotsontwikkeling en stellen daarvoor in de plaats de dwang, alle konsekwenties van een ander leven mee te

op zich te nemen. In dat geval kan de natuurgeest verder gaan in de menselijke ontwikkeling en daardoor ook komen tot menselijke inkarnaties.

Voldoende?

x Blijven zij anders op hetzelfde peil?

- Neen. Zij volgen een andere weg en kunnen overgaan van element tot element, zich steeds weer met andere soorten bezig gaan houden e.d. Het gevolg is, dat zij tot een harmonie komen met planeet geesten en in die relatie een verdere bewustwording doormaken.

Hun bewustwordingsgang is dan dus een geheel andere dan die van de mens, maar het einddoel daarvan is, zover mij bekend, precies hetzelfde als bij de mens, daar alle werkelijke kracht van de oerbron steeds weer terug zal stromen tot die bron.

Een doel overigens, dat allen eerst zullen kunnen bereiken aan het einde der tijden, zoals men dat gebeuren pleegt te noemen, ofschoon ik mij vaak afvraag, of het niet eerder de vervulling betekent van het doel der schepping.

x De levenskracht die wij op kunnen nemen en die volgens u overal aanwezig is, wordt die door het hoofd of door het hart opgenomen?

- Zij wordt altijd eerst opgenomen door de aura, dus door het geheel van uw eigen stralingsveld. Zij kan daarbij gecentreerd worden op het hoofd of op het hart.

Dit echter komt als gevolg van uw eigen instelling en concentratie tot stand en is dus niet bepalend voor de mogelijkheden van deze kracht. Hoofd en hart hier dus gebruikt als synoniemen voor denken en gevoel. Zelfs uw eigen mogelijkheid, deze kracht op te nemen wordt door deze in u bestaande gerichtheid niet vermeerderd of verminderd.

De meest gunstige gang voor de doorsnee mens met zijn gemiddelde ontwikkeling is inderdaad de opname door het "hart". In feite komt het er op neer, dat de kracht wordt omgevoerd door het borst of, in enkele gevallen, door het keelkop chakrum.

Maar voor de bewuste mens is de enige juiste wijze, waardoor de kracht opnamen goed plaats kunnen vinden gelegen in het gebruik van het dan gemeenlijk ook vol of bijna volontwikkelde kruin (chakrum).

Is ook dit voldoende? Dan moet ik eindigen. Ik had mogelijk van bepaalde onderwerpen wat meer kunnen maken, maar heb eerlijk getracht zo kort en zo duidelijk mogelijk alle kleinere onderwerpjes af te handelen.

Daar u bij de meesten geen verdere vragen stelde, vreesde ik u met verdere uitwijdingen alleen maar te vervelen. Toch hoop ik enig materiaal te hebben aangedragen, waarover u eens verder wilt nadenken. Ik dank u voor uw aandacht.

Goeden avond.

-0-0-0-0-0-0-0-0-

Goeden avond vrienden.

Het is nog steeds uw programma, dus u vraagt en wij draaien, maar bij voorkeur er niet omheen. Wanneer U dus nog een onderwerp in petto hebt zou ik graag horen welk.

x Geloof u in lotsbeschikking?

- Tjaaa. Lotsbeschikking? Wanneer je een mens beziet, dan blijkt dat hij wel degelijk vast zit aan een bepaald levensspoor.

Wanneer je iets doet - een oorzaak scheidt - heb je altijd 3 en soms zelfs meer kansen, om verder te gaan. Heb je echter weer een keuze gedaan, dan zit je daaraan en ook aan al het voorgaande vast.

Aan de andere kant heb je ook nu weer mogelijkheden, waaruit je kunt kiezen, zij het, dat dezen mede door voorgaande keuzen bepaald worden. Wat er op neerkomt, dat je wel een grote vrijheid bezit, maar dat deze niet absoluut is.

Kosmisch liggen de zaken als volgt: Wij behoren door hetgeen wij zijn tot een bepaalde ontwikkeling. Of wij deze in het verleden gekozen hebben of niet, weten wij gemeenlijk niet.

Uit die ontwikkeling vloeit voort, dat bepaalde zaken voor ons mogelijk zijn, maar dat andere voor ons tot de onmogelijkheden behoren. Er is dus een weg, die wij moeten gaan.

Wanneer wij die weg ten einde zijn gegaan beschikken wij t.a.v. God maar over een deelbewustzijn, maar dit is dan tevens het hoogst bereikbare bewustzijn voor ons.

In zekere zin kun je dit een lotsbestemming of lotsbeschikking noemen. In deze zin hebt u dus wel gelijk en geloof ik inderdaad op mijn manier aan een lotsbeschikking.

Er zijn echter mensen, die deze term een veel nauwere uitleg geven. Ik meen niet, dat dit juist is. Deze mensen stellen b.v. : de Heer heeft mij bestemd, dat ik zo en zolang zal leven en dat ik daarna dood zal gaan.

In de eerste plaats dunkt mij, dat de Heer het daarmee wel heel erg druk zou hebben. In de tweede plaats; wat zou Hij daar nu aan vinden? Hij is immers geheel eigen baas?

En in de derde plaats vraag ik mij af, hoe het mogelijk is, dat iemand die al klinisch dood is, door hartmassage alsnog gered kan worden en dan nog rustig jaren in de stof kan blijven leven.

Je kunt natuurlijk ook zeggen, dat de Heer dit ook zo bestemd heeft, maar dan ben ik kennelijk te dom om te begrijpen, waarom Hij dan wel al die drukte aanhaalt.

Je kunt natuurlijk zeggen, dat de Heer zelfs de kleinste dingen voor ons beschikt. Maar ik kan niet geloven, dat dat juist is. Ik meen dat wij, wanneer wij op aarde geboren worden - om een voorbeeld te geven, gaan behoren tot een bepaald volk en een bepaald milieu. Ik ben er van overtuigd, dat wij als mens verder ook bepaalde erfelijke mogelijkheden en gebreken hebben, waar wij het dan mee zullen moeten doen.

Ons uitgangspunt is op aarde dus zeker beperkt. Ik neem verder aan dat iemand die op aarde inkarneert dit niet geheel zonder bedoeling zal doen, maar dat hiermede een geestelijk doel wordt nagestreefd.

Dit betekent weer, dat wij een deel van de stoffelijke mogelijkheden niet of te nauwnood zullen gebruiken. Maar volgens mij heb je binnen de weg, die door deze beperkingen ontstaan is, nog steeds alle vrijheid: je hoeft sommige dingen eenvoudig niet te doen, wanneer je dit niet wilt.

Wel bestaat de mogelijkheid dat hetgeen jij niet doet, op een andere wijze en buiten jouw verantwoordelijkheid alsnog gebeurt. Om het eenvoudig te stellen: neem aan, dat er geschreven staat dat u een klap op uw kop moet krijgen.

U komt in een geschil terecht en kunt natuurlijk dan gaan vechten. Dan krijgt u die dreun. Maar indien u u beheerst is het mogelijk, dat iemand net als u voorbij komt een bloempot uit het raam laat vallen. Dan hebt u ook een buil.

Maar in het eerste geval bent u zelf schuld, in het tweede geval bent u het niet. Uw relatie met het gebeuren is dus in ieder geval al een andere geworden en dit moet volgens mij invloed hebben op de verdere gang van zaken.

Ik ben er zeker van dat altans dit bepalen van onze relatie tot het gebeuren, waarbij wij betrokken worden, vrij is. En dat komt er

in ieder geval al zelf kunnen bepalen, op welke wijze wij het leven zullen beleven. Maar ik neem aan, dat wij ook het gebeuren zelf vaak, zo niet altijd, beslissend kunnen beïnvloeden.

Nu zijneer ook nogal wat mensen, die bij het verdedigen van lotsgebondenheid aan komen dragen met karma. U weet het, het is het enige tot de esoterie en het occultisme behorende woord, dat de amsterdamsche conducteurs ook kenden. Zij riepen voor het vertrek van een halte altijd opgewekt naar voren "karrama".

Deze mensen beweren nu het volgende: alles wat ik in een vorig leven misdaan heb moet ik nu ondergaan en alles wat ik in een vorig leven goed heb gedaan, krijg ik in dit leven cadeau.

Misschien zou het nog niet zo gek zijn, wanneer dit eens waar zou zijn. Maar in werkelijkheid liggen de zaken toch nog wel even anders: In elk leven doe je een bepaald bewustzijn op. Wanneer je inkarneert ben je, zowel bij de keuze van die inkarnatie als daarna, belast met dat bewustzijn.

Je doel in het leven en je keuze worden dus mede bepaald door alles wat je in een vorig leven te veel of te weinig hebt gedaan. Maar de wijze waarop je je dan in dit leven waard gaat maken wordt verder niet bepaald door omstandigheden uit het vroegere bestaan, laat staan dat die zich zouden herhalen. Karma wordt niet veroorzaakt door krachten die van buitenaf komen, maar alleen door jezelf.

Wanneer u dus vraagt, of ik werkelijk geloof in lotsbeschikking moet ik er dus toch wel enkele grote vraagtekens bij plaatsen. Mijn persoonlijk geloof, dat door velen in mijn sfeer met mij wordt gedeeld luidt;

In grote lijnen, van God uit, zijn wij voorbestemd. Maar zelfs die bestemming is volgens mijn geloof voor een ieder uiteindelijk dezelfde. En daar stuit ik alweer om moeilijkheden.

Er zijn immers nogal wat mensen die het als volgt bezien: Wij behoren tot de uitverkorenen. Wij zijn voorbestemd voor het Koninkrijk Gods en het Koninkrijk der Hemelen. Maar jullie kunnen zo goed leven als je maar wilt, maar jullie komen toch in de hel, want daartoe ben je voorbestemd. Wat als je het mij vraagt gemeenlijk een soort vroom geestelijk sadisme is.

Zo iets zie ik niet zitten. Wanneer men mij zegt dat God ons heeft voorbestemd om terug te keren tot onze bron, zo ben ik het er geheel mee eens.

Indien u het mij vraagt - al weet ik het ook niet geheel zeker - zo voeg ik daaraan toe dat het volgens mij onze taak is, om onbewust uitgaande van de bron daarheen terug te keren met een volledig bewustzijn ten aanzien van al wat wij in en binnen die bron kunnen zijn.

Ook dit is volgens mij reeds te voren bepaald, is voorbestemd. Maar volgens mij is de wijze waarop wij eens zover zullen komen niet te voren vastgelegd.

Wanneer je zo denkt is alle leven een grote snelweg, waar je voor je eindbestemming niet af kunt. Volgens mij is het leven overal en altijd weer vol omleidingen en kansen om bijwegen in te slaan.

Degenen, die het meeste haast zeggen te hebben, nemen gemeenlijk een van die alternatieve wegen. Wat nog niet betekent, dat zij ook eerder en beter aankomen dan anderen.

Ik geloof, dat de mens een vrije wil heeft. Maar ik meen dat die vrije wil door velerlei omstandigheden wel in zijn uitwerkingmogelijkheid beperkt zal zijn.

Wat u b.v. in uw jeugd geleerd hebt omtrent goed en kwaad zal de rest van uw leven mede bepalen. Zoals een kind, dat altijd heeft geleerd dat het rechterhandje het mooie is, dit automatisch steeds weer uit zal steken tot kort voor de begrafenis.

Wanneer je in je jonge jaren iets hebt aangeleerd, dan kun je het mogelijk later tijdelijk anders doen, maar diep in je wezen blijft het als besef en gewoonte bestaan.

Wanneer men u altijd geleerd heeft, dat op de achtergrond van het leven een hel ligt, kunt u nog zo trachten, aan dit denkbeeld te ontkomen, maar ergens blijft zij in uw angsten dromen en overwegingen toch een rol spelen.

En wanneer men u geleerd heeft, op de H. Maagd te vertrouwen, zult u dit steeds weer doen wanneer u werkelijk in nood meent te zijn. Nu kun je op iemand, die bijna 2000 jaren maagd is gebleven volgens mij ook wel betrouwen. Maar dat heeft niets te maken met het feit, dat iemand, die dit in zijn jeugd geleerd heeft, tot aan het einde van zijn leven wanneer hij in moeilijkheden komt automatisch aan die H. Maagd zal denken.

Zoals een mens die is opgevoed met het denkbeeld, dat de enige werkelijke heilige op aarde Marx heet, wel degelijk kapitalist kan worden, maar voor zich altijd zal proberen om dit toch op een marxistische wijze te zijn.

Je kunt de achtergronden van je jeugd niet veranderen en vermijden. Een mens, die men geleerd heeft dat bloot goed is, zal ook in zijn verdere leven zich aangetrokken blijven voelen tot de naakte waarheid en iemand die men geleerd heeft dat het bloot slaat dood is, zal in leven willen blijven en zich hooggesloten kleden tenzij er zeer bijzondere omstandigheden heersen.

Je kunt er eenvoudig niet omheen: er bestaan dermate sterke conditioneringen, dat je er eenvoudig nooit omheen kunt, conditioneringen die zo sterk zijn dat zij zelfs de normale menselijke drijfveren omvormen, beknotten of zelfs perverteren.

Maar ook wanneer je die conditionering als een feit aanvaardt blijkt bij verdere beschouwing, dat je toch nog heel wat vrije mogelijkheden overhoudt.

Ik geloof, dat de enige mogelijkheid voor ons om aan een z.g. lotsbestemming te ontkomen is gelegen in een steeds bewust zelf doen, zelf beslissingen nemen en niet afwachten, tot er wat gebeurt. Je moet zelf over alles nadenken en zelf steeds weer zo bewust mogelijk je beslissingen nemen.

Kortom: als mens moet je zelf kiezen, ook al zul je daarbij vooral uit moeten gaan van hetgeen je zelf aanvoelt als goed. Daarnaast is het volgens mij ook heel erg belangrijk, dat wij onszelf steeds weer proberen te handhaven zo goed wij kunnen.

Ook dit is m.i. een deel van de taak, die wij gekregen hebben. En wanneer je dit alles doet, heb ik het gevoel, dat je met zoveel mogelijkheden tot vrij beslissen en vrije ontwikkeling een heel eind verder kunt komen dan degenen die, omdat alles toch is voorbestemd, het maar kalmpjes aandoen.

Je moet natuurlijk nooit iets verabsoluteren. Neem b.v. de feministen, die op het ogenblik erg in zijn. Een teken voor de ontwikkeling van deze tijd, waarin men vroeger naar Femina ging en nu feminist is.

Dit betekent, dat je als vrouw vrijheid wilt hebben. Wanneer die vrijheid in overeenstemming is met je wezen en je mogelijkheden? kun je inderdaad hierdoor veel bereiken, wat bij een andere denkwijze voor jou onmogelijk zou zijn.

Je kunt dus het lot van een geboren worden binnen een bepaalde sexe wel deels doorbreken. Maar weer niet geheel. Op het ogenblik dat een feministe gaat stellen, dat de vrouw beter is dan de man - wat soms waar is, maar daar hebben wij het nu niet over - en het omgekeerd

hrt omgekeerde komt ook voor - breng je jezelf in een toestand van onre-
lijkheid. Je bent dan geen meester meer over al, wat er met je gebeurt.
Je wordt door de gebeurtenissen meegesleept. Dan heb je b.v. net een
agent mooi geverfd en zit je opeens in het gevang of zoiets.

Inderdaad. Wij zijn goed op de hoogte zoals u ziet. Maar ook dat
is nu van geen belang.

Ik zeg dan tot mijzelf: er is een lotsbeschikking op het ogenblik
dat ik zelf op de omstandigheden onbewust en onbeheerst ga reageren.
Maar op het ogenblik dat ik bewust en beheerst begin te reageren blijkt
opeens, dat ik vele alternatieve mogelijkheden bezit, die niet in het
oorspronkelijke en rechtlijnige lot lagen besloten, maar voor het ik
nu wel degelijk bereikbaar zijn.

Ik kan gelukkig of ongelukkig worden door mijn eigen keuze, ook al
is het geheel waarbinnen ik daartoe komen kan vastgelegd en door
mij niet onbepaald bepaald zal kunnen worden.

Is dit voldoende?

x Caycy spreekt over karma wel als een boemerang, dit t.a.v. patienten.
Wat denkt u daarvan?

- Ik vindt het niet geheel reeel omdat door de wijze waarop het ge-
zegd wordt het denkbeeld wordt geschapen, dat je in een vorig leven
iets hebt misdaan en daarvoor in het huidige leven een kwaal krijgt.
En dat is niet geheel juist.

Maar wij worden altijd weer het slachtoffer van onze eigen fouten
wanneer wij niet bewust genoeg zijn. Dat is waar. Ik moet dan altijd
weer denken aan Tjil Uilenspiegel. Hij zag een paardehoop die rookte,
sprak " waar rook is is brand" en liep brand roepende het dorp in.

Maar toen alle mensen hard voorbij kwamen lopen om het gevaar te
bestrijden, besloot hij zelf toch ook maar te gaan, omdat hij er niet
meer zeker van was, dat zijn roep onjuist geplaatst zou zijn.

Wanneer je gekonditioneerd bent door bepaalde dingen uit je vorige
leven - en dit heb ik al toegegeven - kun je door beheersing toch
proberen, aan de gevolgen te ontkomen.

Je probeert gewoon, een andere weg te vinden, die tot je doel
kan voeren. Zolang je je maar geheel bewust blijft van hetgeen je bent
en doet, kan karma geen boemerang zijn. Maar al kan de getrainde de
boemerang moeiteloos opvangen, de ongeschoolde reageert niet of te
laat en krijgt het terugkerende ding tegen zich aan.

x Ik acht, dat Caycy het meer zag als een compensatie.

- Kosmisch bestaat dit wel. Maar zuiver karmisch bezien is het niet
volledig juist. Compensatie is n.l. geestelijk onvermijdelijk, maar
dit betekent nog niet zonder meer, dat zij daarom ook stoffelijk on-
vermijdelijk zou zijn.

In de uitspraken van Caycy wordt juist dit aspect nogal over het
hoofd gezien. Overigens was hij een heel groot en goed medium. Maar
ook hij werkte binnen een kring met vooropgezette meningen en was zelf
niemand, die voornamelijk zijn taak heeft gezocht in het beantwoorden van
vragen, zodat de vragen deels zijn uitspraken hebben bepaald. Caycy heeft
maar heel weinig gezegd zonder dat er eerst vragen als aanleiding waren.

Wat toch wel betekent, dat zijn omgeving grotendeels vorm heeft
gegeven aan de argumenten, die hij gebruikte zodat kosmische waarheden
wel eens in een te zuiver stoffelijk beeld werden geplaatst.

Wanneer ik geestelijk onevenwichtig ben - dit is een kosmisch
werkzame conditie; dan zal ik dit evenwicht moeten herstellen. Onver-
schillig op elke wijze.

Ik kan n.l. mijn eigen onevenwichtigheid geestelijk niet verdragen.
Dat is de grootste kwelling, die er bestaat. Om daaraan te ontkomen
zal ik evenwicht moeten vinden.

Maar er staat niet bij, dat die evenwichtigheid uit precies de zelfde waarden tot stand moet komen, waaruit die onevenwichtigheid is ontstaan. Wel geldt dat de invloed gelijkwaardig moet zijn.

Dat betekent dus, dat je in een bepaald geval boemerang karma wel als een juiste term kunt gebruiken, maar dat het volgende ogenblik op grond van karma alleen een kwaal of gebeuren geheel niet te verklaren is.

Of, om het eenvoudig te stellen: het is mogelijk dat volgens de theorie van het vaststaande karma iemand een kwaal moet hebben en die toch niet krijgt, maar wel andere zaken moet oplossen.

Het kan een deel zijn van een persoonlijke ontwikkeling, maar is niet zonder meer en algemeen geldend. Indien u mij toestaat, hieraan nog iets toe te voegen:

Zolang u bewust handelt, is er maar heel weinig kans dat hetgeen u eens als oorzaak van u hebt laten uitgaan, onverwacht tot u terug - keert.

En krijgt ook uw boemerang-karma twee vormen: in de eerste plaats wordt je soms getroffen door hetgeen je eens zelf hebt weggeworpen. In het tweede geval ben je echter in staat, hetgeen je van je uit liet gaan weer op te vangen en kun je het opnieuw en nu bewust gebruiken, zodat je in feite beter gewapend bent dan voorheen, juist door hetgeen je zelf eens veroorzaakt hebt.

Kortom: het is alles een kwestie van bewustzijn en beheersing.

x Dus wanneer wij werkelijk bewustzijn, leggen wij ook geen oorzaken meer neer, die karma veroorzaken?

- Tja. Ik zou u zo graag gelijk geven. Maar in de praktijk ligt het wel wat anders. Wanneer wij bewuster worden, scheppen wij alleen nog die oorzaken, die de door ons gewenste gevolgen met zich kunnen brengen. Er is wel karma, maar het wordt geheel beheerst.

Wanneer wij niet bewust zijn, scheppen wij eveneens oorzaken, maar nu zonder te weten, welke gevolgen zij met zich kunnen brengen. En daarin ligt het werkelijke verschil.

O, u kunt natuurlijk verder gaan tot de allerhoogste graad. Zo ver je die met woorden omschrijven kunt zeg je dan: De enige werkelijkheid is het niets. En aangezien dit niets beleefbaar is, is het toch iets. Wanneer ik dus iets heb en ik kan het oplossen in het niets is het nog wel iets, maar eerst dan ben ik er baas over, dus dan pas heb ik werkelijk iets.

Een van de leuke geestelijke raadselspreukjes. Maar laat mij daar maar niet te ver opingaan. Er zijn ook andere raadsels, zoals deze: een mens zegt altijd geen ezel is. Waarom is dit juist?

Dat komt waarschijnlijk, omdat hij zijn oren niet genoeg gebruikt. Maar het zou niet eerlijk zijn, met dergelijke zaken aan het woord te blijven zolang u mogelijk nog iets te zeggen hebt.

x U spreekt van vrije wil. Maar men zegt, dat je lot in een horoscoop kan worden vastgelegd.

- Een jaar horoscoop kun je vergelijken met de dienstregeling van trein of bus. Wanneer u die kent, kunt u uw bestemming bereiken en wanneer de trein of bus daar niet komt kunt u tijdig op een andere lijn overstappen en zo toch nog daar komen, waar u wilt.

Een horoscoop geeft dus wel punten en tendenzen die vastliggen, maar er staat niet bij, wat dit voor u persoonlijk zal moeten betekenen. Om een simpel voorbeeld te geven: in een horoscoop - ook al is die goed getrokken - kan iets staan wat lijkt op: vandaag moet u heel goed uitkijken naar geluk.

Dus denkt U: lootje kopen. Welke loterij trekt er vandaag? U loopt daarover te denken en kijkt dus niet uit en stapt zo in een hoopje hondengeluk.

U neemt enige tijd zitting en kunt als gevolg hiervan enige dagen liggend doorbrengen tot uw stuit weer tot trede is gekomen.

Let wel: ik wil hierbij de horoscopie niet belachelijk maken, maar u duidelijk maken, dat zij wel een tendens kan aangeven, maar dat die tendens op zich niet bepalend is voor hetgeen u gebeurt.

De gevolgen komen altijd nog van hetgeen je zelf bent en vloeien voort uit al, wat je zelf doet. Maar de horoscoop waarschuwt wel.

Zij zegt, dat er regen komt, zodat u tijdig een paraplu kunt aanschaffen, een regenjas kunt aantrekken enz. Maar als u dan op uw sloffen naar buiten gaat, krijgt u nog wel natte voeten en hebt u kans op een flinke verkoudheid.

Hebt u alle voorzorgen juist getroffen, dan regent het nog steeds, maar krijgt u geen verkoudheid. Een horoscoop is een soort persoonlijk kosmisch weerbericht.

x Dan heeft het ook geen zin, je geboorteuur na te pluizen ...

- Wanneer u het tijdstip vangeboorte redelijk juist kent, kan er een horoscoop worden getrokken, die u duidelijk maakt, welke zwakke en welke sterke punten u waarschijnlijk hebt. Daar kunt u dan rekening mee houden.

U krijgt verder een algemene karakterschets, die overigens niet de geestelijke, maar voornamelijk de stoffelijke aard van uw persoon belicht. U weet dus enigszins, hoe u ongeveer op anderen reageert en hoe u bij anderen overkomt. Ook daarmee kunt u rekening houden.

En wanneer men een goede progressieve horoscoop voor u maakt, kunt u daaruit aflezen, welke kanten van uw persoonlijkheid in een periode onder druk komen te staan of op de voorgrond zullen treden.

Houdt u dan die negatieve zijden van uw persoonlijkheid wat in bedwang, dan gebeurt er niet, wat er volgens de horoscoop zou kunnen gebeuren en legt u de nadruk op de positieve mogelijkheden, die u volgens de horoscoop hebt, dan bereikt u meer dan zonder dit mogelijk zou zijn. Maar niets gaat vanzelf.

Om een bekend astroloog te citeren: De sterren neigen wel, maar zij dwingen niet.

x Wat is het verschil tussen uw werk en heiligenverering?

- De overeenkomst tussen de geest en de kerk is, dat zij de mensen proberen duidelijk te maken, dat er een hiernamaals is. De kerk echter stelt, dat zij alleen de beste weg weet, de geest zegt, dat u zelf moet zoeken. Heiligen zijn mensen waarvan de zonden niet bekend werden. Zij zullen zoals de geest soms de mensen willen helpen. Maar wanneer er heel veel mensen in het geloven, bouwen dezen met hun gebeden en gedachten een schil op in de astrale wereld waarin zij hun eigen krachten opslaan. Het is gemeenlijk vanuit deze schil en niet van de persoon zelf, dat men in het kader van de heiligenverering krachten ontvangt. Wij doen alles zelf.

En laat ons maar niet te veel over kerken spreken. Zij doen mij soms denken aan iemand die, wanneer het regent, een stuk grond afpaalt, entree heft en uitroept: alleen hier valt de ware regen Gods.

Nog een verschil: de geest maakt u duidelijk dat u zelf moet denken en leven opdat u later kunt leven in de wereld, die u zelf hebt verdiend. De kerken vertellen u, dat u niet moogt denken over bepaalde zaken, opdat U later zult mogen vertoeven in een geestelijke wereld, die zij voor U hebben bepaald.

Ik zou meer kunnen zeggen, maar moet helaas eindigen. Goedenavond.

(alle onderwerpen en vragen bekort)

d.d. 27 oktober 1979